

סוד הנסכים

אֵין אוֹמְרִים שִׁירָה אֶלָּא עַל הַיֵּין, וַחֲצִי הַהֵינּ לַפֶּר
הָאֶחָד וְשְׁלִישִׁית הַהֵינּ לָאֵיל, וְרִבִּיעִית הַהֵינּ
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד יֵין כְּנֶסְכוֹ.

מִסְבִּיר מוֹהֲרֵנִי"ת (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת בְּרֻכּוֹת הָרֵאִיָּה וּבְרֻכּוֹת פְּרָטִיּוֹת ה'):
שְׁלֹמֹה נֹאמְרוּ הַנְּסָכִים אַחֲרֵי פָרַשְׁת מִרְגָּלִים,
כִּדִּי לְגִלּוֹת לָנוּ שְׂאֵלוֹ הָיוּ הַמִּרְגָּלִים אוֹמְרִים
שִׁירָה וְשָׂרִים כָּל הַדֶּרֶךְ, כִּמּוֹ שֶׁשָּׂרוּ הַפָּרוֹת
בְּדֶרֶךְ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים לְבֵית שֹׁמֶשׁ, לֹא הָיוּ
חוֹטְאִים! כִּי הַשִּׁירָה הִיְתָה מְגִינָה עֲלֵיהֶם שֶׁלֹּא
יִחַלְקוּ עַל מִשְׁחָה!

כִּמּוֹ שֶׁאָמַר יִשְׁעִיָּהוּ הַנָּבִיא לְחִזְקִיָּה הַמֶּלֶךְ: "זִמְרוּ
לַה'" — אָמַר שִׁירָה! רְאִיתָ כָּאֵלָּה נַפְסִים
וְנַפְלָאוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ מֵעוֹלָם וְלֹא יִהְיוּ לְעוֹלָם, כִּמּוֹ
שֶׁאָמַר הַלֵּל (סִנְהֶדְרִין צח, ב) שֶׁ"אֵין מְשִׁיחַ לְיִשְׂרָאֵל כִּי

אֶכְלוּהוּ בִּימֵי חֲזָקָהּ" — כְּלוּמַר, שְׂכָאֵלָה נָסִים
וְנִפְלְאוֹת גְּלוּיִים כְּמוֹ שֶׁהָיוּ בִּימֵי חֲזָקָהּ כְּבָר לֹא
יָהִיוּ לְעוֹלָם, שִׁיָּצֵא מִלְאֲדָה' — הַמְּלֶאךָ
נִבְרִיאֵל — בַּחֲצוֹת לַיְלָה, וַיִּכַּח בְּמַחֲנֶה אֲשׁוּר
שְׁמֶנָה מֵאֲתֵים שְׁשִׁים אֶלֶף רַבּוּא, שֶׁהֵם שְׁנֵי
מִלִּיאָרְד שֵׁשׁ מֵאוֹת מִלִּיּוֹן אִישׁ, פָּחוֹת אֶחָד —
כִּדִּי שֶׁתִּדְּעַ שְׁהַמְסַפֵּר מְדִיק.

וְגַם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אָמַר יִשְׁעִיָּהוּ הַנָּבִיא לְחֲזָקָהּ
הַמֶּלֶךְ: "צוּ לְבֵיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחִיָּה".
וְחֲזָקָהּ עָנָהוּ: בֶּן אֲמוּץ, כִּלָּה נִבּוֹאֲתְךָ וְצֵא, שְׂכָךְ
מִקְבְּלִנִי מִבֵּית אֲבֹא: אֲפֹלוּ חֶרֶב תָּדָה מִנַּחֲת עַל
צִנְאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֲשׁ מִן הַרְחָמִים!

וְאִזּוֹ אָמַר אֶת הַתְּפִלָּה "שְׁוִיתִי עַד בֹּקֶר כְּאֲרִי, כֵּן
יִשְׁבֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי, מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימֵנִי.
כְּסוּם עָגוּר כֵּן אֶצְפֹּצֵף, אֶהְגֶּה כִּיּוֹנָה, דִּלּוֹ עֵינַי
לְמָרוֹם אֲדֹנָי עֲשֵׂקָה לִי עֲרִבְנִי. מָה אֲדַבֵּר וְאָמַר
לִי וְהוּא עֹשֶׂה, אֲדַדָּה כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נִפְשִׁי.

אֲדַנִּי עָלֵיהֶם יְחִיו, וְלִכְּל בָּהֶן חַיֵּי רוּחִי וְתַחֲלִימִנִי
וְהַחֲיִנִּי. הִנֵּה לְשָׁלוֹם מֵר לִי מֶר, וְאַתָּה חֲשִׁקָת
נִפְשֵׁי מִנְשַׁחַת בְּלִי כִּי הַשְׁלַכְתָּ אַחֲרֵי גִוָּךְ כָּל חַטָּאִי.
כִּי לֹא שָׂאוֹל תּוֹדֶךְ מָוֶת יִהְלָלְךָ, לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי
בוֹר אֶל אֲמַתְךָ. חַי חַי הוּא יוֹדֶךְ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, אָב
לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אֲמַתְךָ. ה' לְחַוְשֵׁי עֵנִי, וְנִגְנוֹתֵי
נִגְנוֹן כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית ה'".

"וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ: יִשְׂאוּ דְבָלֶת תְּאֵנִים וַיִּמָּרְחוּ עַל
הַנְּשָׁחִין וַיְחִי". וּבָרְגֵעַ שְׁחִזְקִיָּהוּ הִתְחִיל בְּנִגְוִנִים
וְשִׁירִים וְתַשְׁבְּחוֹת, מִיָּד נִרְפָּא מִמַּחֲלָתוֹ,
שְׁעָלִיָּה נִבָּא יִשְׁעִיָּהוּ שְׁלֹא יֵצֵא מִמֶּנָּה.

וּמִיָּד יָצָא מִלְּאֲךָ ה' — גְּבַרִיאֵל, וְהִכָּה בְּמַחֲנֶה
אֲשׁוּר, וְגַם נָשַׁף בָּהֶם וַיַּעֲבְרוּ, וְהוֹצִיא אֶת
נְשָׁמָתָם כָּלָם כְּאַחֵד. וְאִזְ חִזְקִיָּהוּ נִשָּׂא אֶת בֵּת
יִשְׁעִיָּהוּ בְּשֵׁם "חֶפְצִי בָה", וְהַשְׁמֵשׁ זֹזָה
אַחֲרֵינִית וְנוֹסְפוּ לוֹ חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְהִיתָה
הַיְּשׁוּעָה [יִשְׁעִיָּה לַח].

